

{ אז נדברו }

פרשת מקץ תשפ"ד | גליון מספר: 630 | לסדר: "ויצואו מן הבור..."

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

הפעם... לכבוד חנוכה נעשה כאן ערב "שירה"!!!

היות וחנוכה זה חג ההפעלות וההווי היהודי... אז הפעם גם אז נדברו יוצא בהפעלה... קדימה... כולם להתיישב סביב שולחן אחד גדול... ואנחנו כעת עושים מקהלה!!! כעת תקשיבו טוב טוב... אנחנו עכשיו בוחרים קטע קטן של שיר!!! לא משנה איזה... ומחלקים אותו לתוים... והפעם לשם שינוי אנחנו לוקחים כל תיו ומאריכים בו במשך עשר שניות תמימות!!! הבנת??? בא ניקח בתור דוגמא את השיר מכניסי רחמים... תתחיל לפזם אותו... אם שמת לב באמצע המילה מכני-סי, בין נ-י לסי מתחלף תו... אז אל תעבור לתו הבא!!! תמשיך לעמוד על אותו מקש במשך עשר שניות!!! מכניסי!!!!!! עברו עשר שניות על השעון... הלאה... ממשיכים (למכני-סי) גם זה עשר שניות, (כ-סי עצמו יש שני תוים למי ששם לב... אז נא להקדיש לאות הזו עשרים שניות כפי הסיכום) וככה תשיר את כל הקטע מכניסי רחמים הכניסו רחמנו...

נו... מה יצא לך?? לא יודע... צופר של אניה או אולי צופר של רכבת... מה שבטוח- שיר זה לא היה!!! אפילו לא בטעות... ולמה?? כי תו ועוד תו ועוד תו... כשהם רחוקים אחד מהשני ואין ביניהם תיאום וקשר זה סתם צופר... נכון?? אבל עכשיו שוב תתחיל לשיר... וכעת תשיר נורמלי... אוהו... פה אני שומע שיר!!! פתאום התו ועוד תו מצטרף ליצירה מוזיקלית יפה ומרגשת... נכון או לא נכון?? אל תסמוך עלי... תעשה את הניסוי צופרים הזה יחד עם בני הבית לפי ההוראות... ואחרי הניסוי צופרות תשירו שוב את אותו שיר לפי הקצב...

מה מתברר?? שזה כל המהות של שירה!!! כל המהות של שירה זה האומנות ללקט חלקיקי קולות שונים ומגוונים ולאסוף ולצרף אותם בהרמוניה ולקרב אותם אחד לשני ואז לפתע כל הקולות נהפכים להיות מקשה אחת ויצירה מוזיקלית מדמה...

כעת מובן מה הקשר בין הודאה לשירה!!! אם שמת לב: הודאה זה משהו שהולך עם שירה... ספר תהילים מלא וגדוש בשירה והודאה לה... בפרט בחנוכה... אז אנמור בשיר מזמור... קבעו שיר ורננים... מזמור שיר חנוכה הבית לדוד... הללוהו בתוף ומחול הללוהו בנבל וכינור... האם פעם חשבת מה הקשר בין שיר ל--שבח והודאה לה??

למה השיר הוא הכלי שדרכו אנחנו משבחים ומודים לה??

אז הנה!! זו הנקודה!!! אנחנו חיים כאן בעולם הזה... העולם שלנו הוא אוסף פריטים לא קשורים... כל מיני נתונים מתרחשים כאן בעולם ואין לנו קצה חוט... ה' לא מספק לנו מידע... למה זה סגר שידוך בקלי קלות וזה לא?? למה לשני אין שום בעיות פרנסה ולנו יש?? למה בדיוק זה נהרג ואילו זה ניצל? למה זה נעדר וזה חטוף וזה נפצע וזה ברגע האחרון חמק?? וכן הלאה וכן הלאה עד פרטי פרטים הכי קטנים... כל אחד בחיים הפרטיים שלו... כל אחד והסיפור שלו... בקיצור: ה' מעמיד אותנו מול מלא מלא נתונים שנראים לא קשורים...

לרגעים מסוימים זה נראה שהעסק אולי באמת מתגלגל ככה מעצמו... פעם ככה ופעם ככה... איך שזה יוצא... אבל לא!!!!

יהודי יודע שאין מקרה בעולם!!! אין סתם דברים... אין סתם דברים שנתקעים בחיים... אין סתם בעיות... ואין שום דבר סתם בעולם... יש פה איזושהי תכנית!!! כעת היא אמנם נסתרת!! כעת אנחנו לא מבינים אותה... יום יבא ואנחנו נשיר שיר חדש!!! יום יבא וה' ישלים לנו את הפזל... ופתאום כל הקצוות יסגרו וכל הפריטים יאספו ויתקרו אחד אל אחד ואז נבין!! נבין איך שהכל חתר לתמונה אחת מושלמת ומדהימה של טוב גמור שרק ככה זה יכל לקרות ולא אחרת... ואז נפצח בשירה!!! השיר הוא הכלי שבו נאספים כל הפריטים ליצירה אחת מושלמת ולכן הוא הכלי שדרכו אנו עתידים לבטא את ההודאה לה... אודך ה' כי אנפת ב'... תודה רבה ה' על כל מה שעברתי בחיים... עכשיו אני מבין איך ששום דבר לא היה סתם... זה מה שיהיה לעתיד לבא!!! לעתיד לבא שירו לה' שיר חדש!!!

אבל לבנתיים... מה עכשיו?? מה עושים כעת שאנחנו עדיין לא מבינים ולא רואים את כל התמונה המושלמת?? אם לא רואים ולא מבינים אז שיר ? ? ? ! שיר עדיין אי אפשר להגיד!!! אבל אפשר להגיד שיר חדש!!! שירה זה מלשון נקיבה... ה' עדיין לא הסביר לי... אני עדיין לא מבין... כשהוא יסביר לי זה יהיה שיר חדש!!! אבל אני לא מחכה לו... אני לא מחכה לו שהוא יסביר לי... אני מקדים אותו!!! ועוד לפני שאני מבין... אני מפגין לו נאמנות וכבר עכשיו פוצח בשירה!!! אז מה ואני לא מבין... העיקר שהוא מבין!! הוא יודע מה שהוא עושה... אני בידיים טובות... אם ככה אפשר כבר עכשיו לשיר... כשנבין זה יהיה שיר!!! ועד שנבין זו שירה!!! זה הפשט בפסוק: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך... דוד המלך כבר שמח!!! עוד בשלב שלפני הישועה... עוד בשלב של "בחסדך בטחתי... עוד בשלב של "עד אנא ה' תשכחני נצח..." הוא לא מחכה שתגיע הישועה... הוא מקדים את ה' ואומר: אשירה!!! אשירה לה' כי גמל עלי... (בפרק נ"ט הוא יאמר ואני אשיר עוזך!! בלשון זכר כי ההודאה הזו היא רק לאחר הישועה... היית משגב לי...) ואם עסוקים אנו עדיין בעיצומה של מלחמה מול הפלשתים... כל נשכח את שירת הפרות שהלכו הלך וגעו ושרו את הודו לה' קראו בשמו... והכריזו שזרע ישראל עבדו!!! יום יבא והפלסטינאים ישגרו דורון לאלוקי ישראל וידו בפה מלא שאנחנו עם הנבחר... או אז "שירו לו זמרו לו" ואילו עד אז? מה קורה כל עוד שעד אנא אשית עצות בנפשי?? אז אז אשירה לה'!! עוד לפני שגמל עלי... עוד לפני שנאספו כל הפרטים ונסגרו הקצוות עוד לפני שימלא שחוק פיננו ולשוננו רינה.

סוף שנה לוועידת,
זו הזדמנות לתרום ולקבל
קבלה המוכרת להחזיר מס,
אז למה אתהם מחכים??
איך תורמים?
באופציות שלהלן:

כך אתם שותפים איתנו

בהוצאות ובזכויות:

בבנק: פאג'י

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזיר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

בשורות טובות

ישועות ונחמות

אדוניי! תברר ברצינות מה רצון ה'! זה לא צחוק!!!

התחדש לי חידוש... לא קשור לחנוכה... לא קשור לפרשת שבוע... ואני לוקח בחשבון שיש כאלו שלא יבינו בכלל מה החידוש... ובכן: החידוש אומר ככה: **מי שהצליח לקלוע למטרה ולעשות את הישר בעיני ה', זוכה לקבל שכר גדול גם אם זה הגיע אליו בלי קושי!!!**

הבנת את החידוש הגדול?? תבין: השכל הישר אומר שתאר לעצמך: שני אנשים חיפשו את הדרך האמיתית בעבודת ה'... אחד הפך את העולם... חיפש וחיפש ובסוף הגיע למסקנה מוטעית והלך בדרך הלא נכונה... ואילו השני בקושי חיפש... בקושי התאמץ... והוא פשוט נפל במקום הנכון... היה לו מזל והוא הגיע לרב הנכון ולהשקפה הנכונה... ותכל'ס... הוא הולך בדרך הישר!!! נו... אני שואל אותך: מי אמור לקבל יותר שכר? זה שאמנם הלך בדרך הישר אבל קיבל את זה על מגש של כסף? או מי שעמל ויגע ובסוף לא זכה?? תסכים איתי שהשכל הישר אומר ש"רחמנא ליבא בעי" ולפום צערא אגרא ועיקר השכר הוא על העמל...

ככה היה לי ברור כשמש בצהריים... אבל פתאום משהו השתנה לי בראש!! אני עדיין משוכנע שזה נכון!! **אבל לא לגמרי!!!** ולמה??

כי תאר לעצמך מלך שנאבדה לו אבן יקרה והוא מחפש אותה בנרות... ומאוד מאוד חשוב לו **למצא** אותה... ולצורך העניין המלך גייס את כל העבדים שלו שיחפשו בשבילו את האבן ויעשו הכל כדי למצוא... ובאמת כולם מחפשים ומחפשים עם כל הלב ולבנתיים העלו חרס... תאר לעצמך שהמלך יחליט להתחשב בכל מי שעבד לריק... מסכן... כמה עמל ויגע... כמה חיפש... תאר לעצמך שהמלך יכריז: רבותי... תהיו רגועים... אני נותן שכר לכולם בשווה!!! בין אם תמצאו בין אם לא תמצאו... אני אתן לכם משכורת... ולא סתם!!! אפילו מי שבסוף ימצא אני אתן לו בדיוק כמו שנתתי לכם!! כי אני מעריך בעיקר את העמל והמסירות ולכן מבחינתי מי שבסוף מצא הוא לא יותר מיוחד מכם... תאר לעצמך שככה המלך יגיד...

אתה יודע מה יקרה?? אף אחד לא ימצא את האבן!!!! אין סיכוי שמישהו ימצא!! ולמה??

כי מדובר פה באבידה ובאבן שבשביל למצא אותה צריך מאוד מאוד להתאמץ... מאוד להשקיע... צריך לחפש עם כל הנשמה!!! עם כל הרמ"ח והס"ה... ואם המצב הוא שאתה רק צריך לחפש... ולא משנה אם תמצא ובין אם לא תמצא... בין כך ובין כך התוצאה תהיה אותו תוצאה... **אז אף אחד לא יחפש באמת ברצינות!!!** לאף אחד לא יהיה חשוב באמת באמת למצוא!!! לאף אחד לא יהיה בוער בנשמה למצא פה משהו... וממילא אף אחד באמת לא ימצא... ולכן אין ברירה... גם אם המלך מצידו מאוד מפרגן למי שחיפש עם כל הלב... בסופו של דבר מוכרח להיות שמי שימצא יקבל את השכר הגדול ביותר... **אחרת זה לעשות צחוק מהעבודה...**

על אותו משקל: יום אחד נפל לי האסימון שה' רוצה פה משהו!! ה' רוצה משהו מסוים שזה הוא רוצה ולא משהו אחר... וה' שלח אותנו כאן לעולם כדי לחפש... ולמצא!!! והיות ואנחנו פה בשביל למצוא!!! **זה מוכרח להיות מבצע רציני!!!** לא מהסוג של "כולם זוכים"!!! זה מוכרח להיות שמי שימצא "זכה לו" ומי שלא לא...

אז כמובן... כאן המקום להסתייג... שעדיין "ישמח לב מבקשי ה'" גם מי שרק "ביקש" את ה' ולא זכה למצא ה' לא יקפח שכרו וגם הוא "ישמח" ה' לא יקפח שום עמל ויגיעה... אבל אי אפשר להשוות אותו למי שכן מצא... כי אם מי שמצא ומי שלא מצא... שניהם שוים... זה נקרא לעשות צחוק מהעבודה... זה מתכון בדוק לחוסר רצינות...

בקיצור: אם תשים לב... הנקודת הנחה הטבעית שלנו בגישה לעבודת ה'... שהיתברר ויתאמת אצל האדם מה חובתו בעולמו זה... זה... זה משהו כזה סמלי כזה... תשתדל לא לטעות... תעשה את שלך... תנסה לברר פחות או יותר מה ה' רוצה... אבל בסוף זה לא משנה... מה שיצא לך יצא לך... העיקר תעשה את מה שאתה עושה כל הלב ואז רחמנא ליבא בעי... אז זהו שלא!!! עם כל הרצון להיות נחמד ואדיב בשם הרבנו של עולם... **זה לא!!! לא יכול להיות ככה!!!** אדוני היקר: יש אמת!!! וצריך לחפש אותה כמו מטמון!! ומי שימצא את המטמון זכה לו... ומי שלא יפסיד בגדול!! ושוב: ה' יקפח את שכרו של מי שחיפש ולא מצא אבל זה לא יתקרב למי שכן מצא... זה לא יהיה אפס קצהו למי שזכה לקלוע למטרה ולהישיר לרצון ה'... ולמה?? כי העסק פה רציני!!! אם ה' רוצה משהו אז הוא רוצה את זה!! את המשהו המסוים שהוא רוצה!!! זה לא המלצה... זה לא בערך ולא כמעט... ויש!!! יש דרך לדעת בדיוק בדיוק מה ה' רוצה... יש דרך אחת ויחידה!!!

תנחש מה הדרך?? לגשת לזה ברצינות תהומית!!! ולדעת שהולכים פה על כל הקופה!! לדעת שאם טעית... יש לי מה להפסיד... לדעת שאם טעיתי זו טעות שלי!!! זה מחדל שלי!!

אצל מלכי בית דוד מוצאים את הלשון: "ויעש הישר בעיני ה'!!!" ישר בעיני ה' זה לא תמיד משהו מאוד מיוחד... ישר זה בסה"כ לא עקום!!! ההבדל בין דרך ישרה לעקומה זה לא בהכרח שהדרך הישרה היא יותר ארוכה או קשה והדרך העקומה היא יותר קלה... אדרבה... בדרך כלל, על פי רוב הדרך הישרה היא יותר קצרה מהעקומה!!! וכיון שהמלך עשה הישר בעיני ה'... אז ה' אוהב אותו ונותן לו שכרו... למה??

מה הוא בסה"כ עשה?? הוא בסה"כ עשה את הישר בעיני ה'... כולא ישר... למה מגיע לו יותר מכולם?? אה... אתה מקנא?? יש לך בעיה עם זה שמי שעושה את הישר בעיני ה' זוכה?? בבקשה... תעשה גם אתה הישר בעיני ה'!!! ואני מזהיר אותך... תבדוק טוב טוב מה הישר בעיני ה'... תחפש את האמת ברצינות תהומית כי... כי שלא תגיד שלא אמרו לך... מי שיעשה את הישר בעיני ה' יזכה לעין לא ראתה אלוקים זולתך ומי שלא יזכה לעשר מדרגות מתחת... ואם אתה תברר לא מספיק ברצינות וממילא תגיע למסקנות עקומות... גם אם תעמוד על הראש ותהיה צדיק על כל הראש ותעשה מלאנתלפים מצוות... אותו אחד שעשה את הישר בעיני ה' יהיה במקום שאתה לא תגיע אליו!!! ואם אז תעמוד ותשאל... אה... אבל זה לא פער... אני כ"כ עבדת... יענו לך: אדוני היקר!! היה פה מטמון ואמרו לך לחפש ברצינות... ואתה לא נגשת ברצינות... בדקת בצורה חפיה... נאחזת בכל מיני קנים רצוצים ואמונות טפלות והלכת עם זה ראש בקיר... ולכן יצא העגל הזה...

אין ברירה!!! כמה שזה נראה על פניו לא הגון ולא פער... אבל זה מחויב מצד ההיגיון!!!

בקיצור: נא לא להקל ראש... אנחנו נמצאים במשחק שחמט שצריך לזהות מה ה' רוצה ומה לא... מה ה' רוצה יותר ומה פחות... מה ה' שונא ומה אוהב... וכמובן אחרי הכל... נא לא לשכוח... אין הקב"ה מקפח שכר כל בריה... אפילו שכר שיחה נאה...

ויריצוהו סן הבור!!

אבא יקר: הבן שלך מתמודד בעוצמה ובגבורה איפה שאף אחד לא יודע!!

תן לו את הספר הזה כהוקרה!!

לא יזיק לו לדעת שאתה גם סתהלך באותו עולם, וגם אתה התמודדת במה שעובר עליו...

דמותך חשובה לו בחלון.

שיקבל את זה **דווקא ספר...** זה עקרוני!

15.000 צעירים כבר הקדימו את ההורים שלהם וקנו... אבל אתה תקדים אותם!! תהיה חלק מהעניין!! זה חשוב!! צריך גם אותך פה בחלון

חדש: אידיש:

בארה"ב ניתן כעת לרכוש בכל חנויות הספרים המובחרות בויליאמסבורג, בור פארק, מונסי, וחדש!! **סונר** לפרטים נוספים: 845-406-1364

הספר בעברית:

ביחס לספר בעברית אנו זקוקים לתגבור התחמושת והנשק לקראת חידוש הלחימה בימי השובבי"ם הקרבים ובאים, במילים פשוטות יותר: נותרו לנו בסה"כ 100 ספרים במלאי... ואנו זקוקים להדפסה מחדשת... כל הרוצה ליטול חלק במאמצי הלחימה של כוחותינו... יבא ויטול... פרטים נוספים ניתן לפנות ל 052-7683095

ניתן לקנות את קונטרס

'עזה (כמוות) אהבה'

בענייני חנוכה וברוח ימים אלו,

בפלא': 0527683095 - 0548446691

המלחמה מזוית אחרת...

אני רוצה לשתף אותך בנימה אישית... אני גר אי שם בצפון!!! נכון לשעת כתיבת שורות אלו... ב-15 שנים האחרונות לא נשמעה כאן אזעקת אמת אפילו אחת!!! בו בזמן שתושבי אשקלון ואשדוד כבר התרגלו לשגרת סביבים... לחימות... אזעקות... מרחב מוגן וכו'... הרי אנחנו??? אנחנו בכלל בכלל לא בפרשה!!! זה מצד אחד...

ואילו מצד שני... העסק כל הזמן רוחש... ישנה דריכות מאוד רצינית בגיזרה הצפונית ולכולם ברור כשמש בצהרים שזה עניין של ימים עד ש... שזה פה!!! זו תחושה מוזרה... כמו תחושה של ערב "חג" כאילו מחכים לאיזה משהו... לבנתיים הכל רגוע אבל חכה חכה... זה מתקרב!!!

וכאן יש משהו מאוד מאוד מוזר... בהתחלה מאוד פחדתי לדבר על זה... פחדתי שיכניסו אותי לאשפוז כפוי... לכן בזהירות גדולה ניגשתי לאחד אחד ושאלתי אותו בשקט... והתברר שאני לא המשוגע היחיד... ואנא מכם קוראים יקרים!!! אל תכעסו!!! תקראו עד הסוף... (אני בסה"כ עושה פה שירות אדיב. אני מעיז להיות המשוגע שאומר בקול מה ש-40 אחוז מהקוראים חושבים בשקט)

ובכן: אני מעדיף לפנות לחבר שלי שגר בחיפה... בינינו... תגיד לי: אתה לא מחכה שיהיה פה כבר איזה אזעקה עסיסית?? איזה ירוט מרשים??

שאלתי אחד אחד ככה בשקט... ולא תאמין... כמעט כולם הרכינו ראש וחייכו בביישנות... בטח... אנחנו מחכים לאיזה אזעקה שוברת שגרה...

פתאום גיליתי שיש עוד כמה משיגינערס חוץ ממני... עכשיו ככה!!! התחושה הזו מאוד מתסכלת... ולמה?? כי תכל'ס... כולנו מאוד כואבים ומצטערים על כל היהודים ששרוים בצער בימים אלו... וכואב לנו על כל יהודי שכעת נמצא בגלות מחוץ לבית שלו... אף אחד מאיתנו לא רוצה מלחמה ח"ו... ובכל זאת!!! יש איזה יצר הרע מוזר של עקשן שלא מעניין אותו כלום... הוא רוצה עקשן וזהו!!!

עכשיו: מה הכי הכי מתסכל?? שאני לא טיפש... אני יודע טוב מאוד שכל הציפיה המפוקפקת הזו היא **עד!!! עד הטיל הראשון!!!** עד האזעקה הראשונה רח"ל... אני מכיר את האופי ההיסטרי שלי ובטיל הראשון אני כבר לא יחכה לד"ש מנאסרללה... ואת כל זה אני יודע טוב מאוד!!! ומה לעשות שזה לא עוזר!!! הדחף הזה קיים ולא מרפה!!!

בקיצור: גיליתי באופן כללי שדווקא המצב נפיץ כעת בארץ ישראל... הוא אמנם מצב מאוד קשה ויש הרבה יהודים ששרוים בצער!! וזה לא סתירה שיש אנשים שדווקא המצב הלא פשוט עושה להם משהו טוב...

ותרשה לי לנתח את הנושא הזה!!! כי זה מתחלק לכמה סוגים...

ושבו אני מבקש את סליחת הקוראים... אני מניח את זה על השולחן רק משיקולי ריפוי!!! לנסות יחד לטפל בנושא... (למי שלא מבין למה אני כ"כ מתנצל ומתמגמגם... אל תשכח שיש יהודים שמאוד מאוד סובלים בתקופה הזו... יש יהודים שחיים בגלות כבר יותר מחודשיים... יש יהודים שהלב שלהם יוצא מדאגה על יקיריהם... ויש יהודים שמטה לחמם נשבר ומפסידים הרבה כסף... ופתאום מגיע פה מישהו ואומר שזה דווקא נחמד... זה משהו שעלול מאוד להכעיס ובצדק... ולכן הנושא מאוד רגיש... אבל רק לשבר את האוזן!!! מי שאני רגוע כלפיו... מי שהכי הכי מבין אותי יותר מכולם... זה לא פחות ולא יותר החיילים!!! החיילים בעצמם חיים... נושמים... אוכלים... שותים... **עקשן!!!** זה בנששמה שלהם... להורים שלהם מאוד קשה... אבל הם- החיילים בעצמם מבינים על מה אני מדבר יותר טוב מכולם... כך שכל מי שיקרא שורות אלו ויגיד... אה... הנה החרדים האלו יושבים ומחפשים עקשן בו בזמן שחיילים מתים בעזה... אז זהו שלא!!! היצר הזה קיים בראש ובראשונה אצל החיילים הלוחמים בעצמם ורק בזכות זה יש להם את הכח והעוצמות להילחם... ומה לעשות שהדחף הזה לא פוסח גם על מי שנמצא מחוץ לחזית... אמנם!!! יתכן מאוד שהחיילים שכבר נמצאים עמוק בשטח... הם כבר לא נהנים מזה... הם כבר רויים ותשושים... כמו כן תושבי אשדוד ואשקלון... גם אם פעם הם אהבו עקשן זה היה פעם... ולכן כוונה לא דיברתי עליהם... אבל צריך לדעת שהיצר הזה קיים ואם אנחנו רוצים לטפל בו צריך להציף אותו על השלחן ולהכיר בו ורק אז ניתן לווסת אותו.)

ובכן: בא נתחיל מהדרג המרומם יותר... אז ככה: אם שמת לב... אצל העם היהודי יש מילת קסם שנקראת **"מלחמת גוג ומגוג"!!!** אתה רק מתחיל לדבר בבית הכנסת... מגיע גוג ומגוג... איראן ורוסיה וכו' וכו'... רק אמרת את זה... אתה פתאום רואה שהציבור מתחיל לחיות... אנשים מתחילים לחייך לעצמם ברחוב... הם פתאום שכחו מכל הצרות...

מה קרה?? בסה"כ הביאו להם צרה חדשה... גוג ומגוג!!! אז מה אתם מבסוטים?? מלחמת גוג ומגוג זה הרי משהו לא טוב... זו מלחמה... זו עת צרה... ולא פשוט בכלל... אז למה כשמתחילים לדבר בבית הכנסת על גוג ומגוג כולם מתחילים לנענע את הרגלים במרץ...?? נו... למה??

העניין הוא כך: כשרצייתי לקנות דירה... המתווך דירות לקח אותי לראות כמה דירות... בדירה הראשונה אני נכנס... ומה אני מגלה???

בית הפוך לגמרי... שמיות זרוקות במסדרון... ערמות של צלחות חצי בכיור חצי זרוק על הרצפה... כל הבית סקנדל אחד גדול... היה לי די קשה להתרשם מכזה בית... כי הבית היה נראה **מוזנח!** בית נטוש... זה היה נראה שבעל הבית יום אחד תפס את הרגלים והלך... קשה להתרשם מבית **מוזנח...** תסכים איתי...

טוב... עברנו לדירה הבאה... רק נכנסתי לדירה השנייה... אוי אוי... שומו שמים!!! הפעם הבית היה הפוך **פי עשר** מהבית הקודם!!! הקירות מקולפים לגמרי... כל הרהיטים מרוכזים במרכז הבית ויש עליהם ניילונים... גלונים סיד וטיח בכל פינה... במרכז הסלון אני רואה מערב בטון... בקושי ראיתי בית... זה היה נראה יותר אתר בניה מאשר בית...

ולמרבה הפלא דווקא מהבית הזה התרשמתי הרבה יותר מהבית הראשון!!! תן יחוש למה?? נו... תגיד אתה למה... כי נכון שהבית השני היה הרבה יותר הפוך ומבולגן... אבל זה לא היה בלגן של הזנחה אלא בלגן של שיפוץ!!! ראית פה בית מושקע!!!

בית שהבלגן שלו נובע מנכונות להשקעה!! שיפוץ...

אתה קולט?? דווקא הבלגן ההרבה יותר גדול... נתן לי תחושה טובה שיש פה בית שנמצא בתהליך של השקעה ושיפוץ... **עד כאן המשל!!!**

הנמשל מאוד ברור... היות ואנחנו נמצאים בדור אחרון... אז כפי שמקובלנו מהרמח"ל... עיקר תוקף הגלות בדור אחרון זה הסתרת פנים!!! לא צרות כמו **הסתרת פנים!** תחושה כאילו ה' ח"ו עזב את עולמו ואינו משגיח בו... (שכמובן אוטוטו יתגלה ש... שכי לא יזנח לעולם ה') **זה!!! זה מה שהכי קשה!!!** יש בדור שלנו הרבה יהודים שהגדרה שלהם היא ש"הם לא מסודרים בחיים..." לא מדובר בהכרח שיש להם צרות צרורות... זה לא צרות כמו ש... שזה לא מסודר... (הצעיירים פחות מבינים מה זה המילה 'לא מסודר', אז אנא מבוגרים... תנסו להסביר לצעירים מה זה בן אדם לא מסודר בחיים...) זה נראה כביכול כביכול כאילו ה' זנח את עולמו... אתה רואה יתומים... אלמנות... אלמנים... רווקים רווקות... כל מיני התמודדויות נפשיות מורכבות שהקושי הגדול ביותר זה אותם רגעים עייפים האלו שהלב צועק... אבאלע... איפה אתה... הבית מבולגן... לא מסודר... יש פה יותר מידי הרבה סקנדל בעולם הזה... ההסתרת פנים הזה כאילו זה מה שיש וזהו!!! זו הדבר הקשה ביותר בדורנו!!!

ואז לפתע!!!! בעיצומו של החוסר סדר... פתאום מתחיל בלגן... אבל ממה בלגן... טבח אכזרי בשמחת תורה... מלחמה בעזה... טילים... דרום... צפון... איראן... תימן... סוריה... רוסיה... אתר בניה...

דווקא זה!!! דווקא הבלגן הזה פתאום מתחיל לעשות לנו מצב רוח!!!

ולמה?? כי דווקא ברגע שנהיה בלגן כזה גדול בעולם... זה כבר לא מריח הזנחה... זה כבר מריח **שיפוץ!!!** זה מריח שהבוס הגיע והתחיל כביכול להשקיע!! אתה מתחיל להריח את הריח המשכר של הסייד והטיח והשיפור דיוור... זה הסוד!!! יהודי שלא מסודר בחיים... ברגע שהוא שומע שהעסק מתחיל לרוחש... **משהו נהיה לו טוב מבפנים!!!** זה נותן לו תחושה... שהנה... זה כבר לא סתם עולם שנראה כביכול נטוש ומוזנח... אלא העולם נכנס לשיפוץ!!! ושלל תבין: מלחמת גוג ומגוג זה בלגן גדול מאוד... אבל דווקא הבלגן היותר גדול נותן לך תחושה מוחשית ש... שלא הבנת... הבוס פה והוא כעת מתחיל לסדר את העולם!!! וזה בהחלט עושה הרגשה של ערב חג!!! למי?? למי שלא מסודר בחיים...

אז אנא יהודים יקרים!!! אם הצלחתי לנגוע בנקודה ולהגדיר נכון... אז אנא מכם... אל תשאירו את זה שם... לא מספיק להרגיש ערב חג... צריך גם להושיט יד!!! אמא שלי תמיד הייתה מאיימת עלי בערב חג... **אם אתה לא תעזור בבית לא יהיה פה חג!!!** כן...

תמיד בערב שבת... כשהעסק היה מתחיל להתחמם... ואמא שלי כבר הייתה עצבנית ולחוצה שאוטוטו הדלקת נרות... אז יופי... הבנתי שעוד רגע שבת מגיע... התחלתי כבר להתלבש!!! ואז אמא שלי אמרה לי... לא לא!! אל תתלבש!!! כי לא בטוח

כלב חמוד בתוך הנפש.. והכלב הזה מייחל ליציאה מהשגרה... ומקובלנו שצריך "להוציא" את הכלב... והנה הכלב קיבל את זה והוא שמח מאוד... עכשיו זה לא סתירה לרגע שאתה מאוד שבור ומתאבל על סילוקן של צדיקים... והכלב שלך במקביל נהנה מכל רגע... מהדחיפות והמצב...

זה שיש לך כלב זה לא בעיה בכלל!! כל השאלה היא: מי שולט!! מי מושך את מי... ולכן אדרבה... במקום לנסות להחביא את הכלב... תכיר בו... תכיר בקיומו!! ואז תלמד איך לווסת אותו למקומות הנכונים ואז תגלה עד כמה הוא נצרך בשביל עבודת ה' והוא בכלל לא כלב...

על אותו משקל כאן: העקשן של המלחמה זה כלב!!! כלב שקיים באישיות שלנו... ולא צריך להתעלם ממנו... הדחף הזה קיים!!! רק מה??

כעת הדחף הזה כביכול רוצה משהו מאוד לא סימפטי... רוצה מלחמה...

כעת מה עושים??? אז דבר ראשון... ספציפית את תהיה מוטרד מהכלב הזה... כי הכלב הזה אוטוטו מתחרט... כי כפי שאמרתי על הטיל הראשון שיהיה יותר מידי קרוב... הכלב הזה יברח כמו כלב...

אבל מה כן?? ס"ס זכינו פה להיכרות עם כלב!! שהוא לא כלב... הוא בסה"כ דחף חיובי!! שצריך לדעת איפה לשים אותו!! זה אחד מהשבעים כוחות של בכל לבבך... בשני יצריך... ביצר טוב וביצר הרע... ואנחנו מצווים לאהוב את ה' בכככל הלב... זה אומר גם ביצר הזה...

כעת מה עושים איתו?? לאן לוקחים אותו??

התשובה היא מאוד פשוטה: היצר הזה שרוצה מלחמות!!! הוא בסה"כ מצויף על פני השטח את הדחף הבלתי נדלה שלי לאתגרים!! למאבקים!!!

בדור שלנו יש מאבק איתנים להשתיק ולטייה את הדחף הקריטי הזה... היות ואנחנו נמצאים בדור מפונק... ההולך ילך הוא להתאמץ כמה שפחות... ושלא תצטרך להזיע ולא לעבוד... שיהיה לך כמה שיותר קל... ותכל'ס... זה לא נכון!! הנפש שלי משוועת לעקשן!! הנפש שלי רוצה מלחמות!!! הנפש שלי רוצה להיאבק!! ואל תאמין לי... תנסה... אם אתה סובל מתקופות ממושכות של שממון וחוסר עניין בחיים... תשמע לי... קח איזה אתגר בשמירת עיניים או בגבולות... מצידי אתה יכול לצורך העניין לקחת את העניין של דייטא... תחליט במשך שבועיים אתה עושה דייטא!! במשך שבועיים אתה נלחם עם עצמך ומתגבר!! ושולט!! אתה פתאום תרגיש שחוזר לך הצבע ללחיים... אתה תרגיש שמצאת פה חטוף!! יש פה תכונה שהייתה חטופה... החביאו אותה מתחת ערמות של פינוק... נתנו לה צ'אנס... אתה פשוט תגלה שאתה משווע לאיזה אתגר... ואז תגלה שאין צורך לא באזעקה ולא בירוט... יש לנו מספיק אזעקות וירוטים ומאבקים מאוד דומיננטיים במלחמת היצר... כפי שהגאון אומר שאין עונג יותר גדול מלשבר הטבע... וקח את זה מהר מהר לפני שעוד איזה פינוק יבא ויכניס את התובנה הזו למנהרה...

בקיצור: זה כבר סיבה טובה לרצות בתת הכרה שהמלחמה תמשיך... אז בא לא ניתן למחטף הזה להיעשות... בא נחליט שאם אנחנו לא רוצים לתפקד... בא נכריז על זה בצורה רשמית... בלי צורך במלחמה שתאשר את זה...

זה בשביל הצניעות... ובינינו... זה הרבה יותר נכון מ- נכון!!

נחזור לסוג השלישי שבו התחלתי שכמדומני כאן חצי מהקוראים יבינו על מה אני מדבר וחצי לא... ובכן: היצר היהודי של "כי שרית"!!!

העניין הוא כך: חלק מהותי מעצם חויית החיים זה ש- יש לאן! לאן לחכות!!! לדוגמא: כל ילד יהודי מחכה לשבת... יתכן שבשבת הוא מחכה למוצאי שבת... וביום שני הוא מחכה לעיתון של הילדים שיגיע... וביום חמישי הוא מחכה ל"משכן שילה"... זה שיש ל- מה לחכות זה חלק מעצם חויית החיים!! מי שאין לו ל-מה לחכות הוא סיים את הקריירה שלו... וכאן אולי ההזדמנות להציב אנדרנטא לזכרם של כל הצעירים המפוקים... שלא חינו אותם לחיית סיפוקים מינימלית... ומרוב שאהבו אותם נתנו להם כל מה שהם רוצים תיכף ומיד... ובמקום לעשות להם טוב... פשוט עשקנו להם את שמחת החיים!!! הרגנו את הנפש שלהם בידיים!! ילד שכבר סיים לקבל את כל מה שהוא רק יכול לקבל... ילד כזה נטול חיים!! אין לו בשביל מה לקום בבוקר... אבל זה במאמר המוסגר...

עכ"פ ההמתנה למשהו שהולך להתרחש... זה משהו שיוצר אצלנו דרמה... ומפעיל לנו את האדרנלין במוח... וממילא כאן שיש מלחמה ומתח ואזעקות וירוטים והסלמה שכל הזמן מטפסת עוד מדרגה ועוד מדרגה זה בהחלט מרטיב לנו את היובש ומתחיל להריץ לנו את הדופימין במוח... פרטים אצל לוקחי הריטלין והיו"ר שלהם כאן בעלון... (וכאן מה בכל זאת ההבדל בין שובבי אשדוד לשובבי צפת?? כי נכון ששני השובבים מחכים למשהו!! אבל שובבי אשדוד מחכים כבר לחזור לגינת המשחקים... ואילו שובבי צפת מחכים לאיזה אזעקה עסיסית... זה לא שבאשקלון אין שובבים שמחפשים משהו מעניין... רק האזעקה היא כבר ממש שגרתית ולא מעניינת... ואילו חיי השגרה הם כבר ממש לא שגרתיים...) ופה זה כבר ממש ממש מביך!! ולמה?? כי הוי באמת... אתה לא ילד קטן... עם כל הכבוד לעקשן עקשן... אתה רוצה עקשן?? לך תקפוץ בחבל... לך תשחק כדור רגל... אבל לחפש עקשן על חשבון פחד מוות של טילים וירוטים? על חשבון סכנת חיים ממשית? נפלת על הראש?? אתה משוגע? נכון!! אתה צודק!! אני משוגע!! זה באמת לא נעים!

אבל מה לעשות... אני מנסה לדבר "איתו" והוא לא מבין!! אין עם מי לדבר... הדחפים שלנו זה כמו כלב!! זה לא עובד עם היגיון...

תסלח לי על הדוגמא הלא נעימה... לוויות של גדולי ישראל!! ללא ספק כולנו היו שרויים בצער גדול על פטירתו של מרן זיע"א ואין אחד שלא הוזיל דמעה על סילוקם של צדיקים... וזה לא סתירה לרגע שאותו צעיר משיעור ב' ישיבה גדולה שבדיוק באותו בוקר פיהק פיהוק גדול ושיווע לאיזה יציאה מהשגרה!!! ופתאום הוא שמע שיש לווייה... הוא מאוד מאוד ניסה להצליח לנסות להצליח לרמאות את עצמו שהוא ממש ממש עצוב וממש ממש לא שמח על זה שהוא נאלץ לנסוע כעת ללווייה... וללא הצלחה!!! אדוני היקר: אל תבהל... זה לא אתה!! זה הכלב!! יש לך

ששבת מגיע... אם לא תושיט יד ולא תעזור לי לסדר את הבית אני לא בטוחה ששבת תגיע...

אז אמא שלי אמרה את זה בשביל להזיז אותי... אבל כאן זה רציני!!! יהודים יקרים... נכון ששמיח בפתח... נכון שכשהמלחמה האזורית שנושקת אלינו זה מריח פעמי משיח... אבל אם אנחנו לא נתפוס את ה המומנטום הזה... אז אל תשאל... המלחמה עוד יכולה להסתיים ונחזור שוב לבוץ... ואנחנו לא רוצים שזה יקרה!! אנחנו רוצים לסיים את המלחמה הזו לא עם ביבי אלא עם משיח... אז קדימה... לחמם מנועים... ולהתחיל לפעול בכבוד שמים כדי להכשיר את הקרקע... ובמילה אחת: מה ה' באמת רוצה מאיתנו??

חינה!!! שמעת?? חינה!!! ה' רוצה שנקבל אותו... זו ההההחזיק אולי האחד ויחד שנדרש... ממי? מכל אלו שמתמודדים!! כל אלו שנמצאים בסיטואציה ש... שהם לא מסודרים בחיים... אם זו רווקה מבוגרת... או מי שמתמודד עם עניין רפואי... או ילדים לא קלים וכו' וכו'... בקיצור: לכל מי שלא מסודר בחיים... מה ה' רוצה מאיתנו כעת?? לחינה אליו!!! להיות איתו!! לקרוץ אליו באהבה וללחוש לו: זה בסדר אבא שבשמים... אתה יכול לסמוך עלי!! אני איתך!! כי אם אנחנו באמת לקראת התיקון השלם המשמעות היא שהרגלים שלנו דורכות על סף החדר יחוד... וכאן!!! מה חתן מצפה מהכלה שלו בחדר יחוד?? דבר אחד ויחיד: חינה! תהיי איתתי!! אל תעסעי עלי... אל תתמרמרי עלי... כן... קשה... המצב לא פשוט... אבל תני לי... תסמכי עלי... תסכימי להיכנס איתי לחדר יחוד ואל תעשי לי שרירים... תני בי אימון... אני יודע מה שאני עושה... תסמכי עלי...

עד כאן הסוג הראשון של האנשים שדווקא המצב הרגיש כעת מרומם אותם!! כעת נעבור במעבר חד לסוג הרדוד ביותר... אלו שעושים קופה על המצב הנוכחי!!! מה אני מתכוין? אתן לך דוגמא ממש מדגמית: יומיים אחרי שמחת תורה... כשהיה מתח באויר וכולם רצו לחנויות וגמרו את כל הביצים "כי אמרו כולנו מתיים..." למחרת בבוקר הגעתי באיחור לבית הכנסת... אני נכנס ואני רואה שאוחזים ב"ישתבח"!!! אוי אוי... אצלי ישתבח זה סדין אדום... אם אני מגיע לבית הכנסת והחזן כבר בישתבח אני מחפש מנין אחר... אבל משום מה!!! הפעם חרגתי מהרגיל... הנחתי מהר טלית ותפילין ושמתי גז על 160 קמ"ש... תוך עשר דקות הייתי בשמו"ע... מה קרה?? למה??

תשמע... אאאאפססס... אנחנו במלחמה... אפילו הביצים נגמרו... מה... יש לי עכשיו זמן לחפש מנין אחר?? הופה!!! פתאום גיליתי שמהר מאוד המלחמה נכנסה לי לרשימת התינוצים... אוי כמה שזה מוכר לנו מהקורונה... זוכר שהקורונה בהתחלה הייתה שם של נגיף ומאוד מהר היא נהפכה להיות שם של תירוץ!! בקיצור: שמתי לב שהמלחמה היא אמצעי אלגנטי להפיג רצינות ולעגל פינות... זה כמו שיש בחורים שדואגים להכריז על סוף זמן כבר מחנוכה כי זה נותן להם אשראי פתוח להפסיק לתפקד... ככה מלחמה ומתח וכל הסלמה עלולה להתגלות כמנהרה סטנסטית לחוסר רצינות...

